

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΓΙΑ ΤΟ «ΜΑΝΟΛΗ»

Φίλε Νουμά,

«Ἐπιθυμῶ νὰ μὴ λαβαίνω πιά τὸ φύλλο». Ἔτοστα τὰ λόγια τυπωμένα προχτές στὸ «Νουμά» μὲ χαλάσανε ἀπὸς τὴν καρδιά. Δὲν μπορῶ νὰν τὰ φήσω ἀπαρτήρητα ἀφοῦ μάλιστα βγήκανε ἀπὸ τὴν πέννα ἀναγνωρισμένου ἐπιστήμονα, πὸν τὸν ἐχτιμῶ κι ἐγὼ πολὺ.

Γιὰ νὰ μὴν πολυλογῶ ἀναφέρω μόνο δύο ἀποσπάσματα. Τὸ ἓνα εἶναι: «Ἐνα ἑβδομαδαῖο φύλλο, ὃ «Νουμάς» εἶναι τὸ ὄργανο τῶν ἰδεῶν τῶν μεταρρυθμιστῶν», πὸν βρίσκεται μέσα σ' ἓνα γερμανικὸ ἐπιστημονικὸ καὶ μάλιστα μεγάλης σημασίας περιοδικὸ (στὸ Neue Jabsbücher, 1906) σ' ἓνα ἄρθρω πὸν γράφεται: «Τὸ νεοελληνικὸ γλωσσικὸ ζήτημα». Τὸ ἄλλο: «Γιὰ τ' ἄλλα περιοδικὰ πὸν τὴ σύγχρονη κίνηση ἀντιπροσωπεύουν, (πβ. Kumbasher sprachfrage, σ. 121) σήμερα τὸ ἑβδομαδαῖο φύλλο «Ὁ Νουμάς» ἐργάζεται γι' ἀφτὴ τὴν ἰδέα». Τοῦτο εἶναι παρμένο ἀπὸ μιὰ σύντομη ἱστορία τῆς νεοελληνικῆς φιλολογίας (Diekultur d. Cejemvert. Die osteumpäischen Literaturen), γερμανικῶς γραμμένη τῆ ἀφτῆ.

Ἀπλὰ λόγια, χωρὶς φτιασιδία, λόγια ἐπιστήμονα γερμανοῦ, τοῦ Α. Thumh, πὸν ἡ ἐργασία του ἐδειξε πὸς ἀρμοδιότητος εἶναι στὸ ζήτημα. Κεῖ οὔτε λιγότερο, οὔτε περισσότερο δὲ σημαίνουσε κείνα, πὸν εἶπε παρά: πὸς ἡ ἐπιστήμη ἀναγνωρίζει τὴν ἱστορικὴ σημασία πὸν ἀπόχτησε ὁ «Νουμάς» στὴ νεοελληνικὴ φιλολογία. Γι' ἀφτὸ δὲν ἔπρεπε λοιπὸν καθόλου νὰ γραφτοῦνε ἀφτὰ πὸν διαβάσαμε στὸ περασμένο φύλλο τοῦ «Νουμά».

18-1-16

Horvath Endre

Ο ΝΟΥΜΑΣ

Φίλε μου «Νουμά»,

Ἄν οἱ πλούσιοι καὶ κείνοι πὸν δὲν ἔχουν κανένα πένου ἀπὸ τὸ κεφάλι τους σὲ βοηθῶνε οὐσιαστικά, δὲν πιστεύω νὰ εἶναι περισσότερο φχαριστημένοι μὲ τὸν ἑαυτὸ τους ἀπὸ μᾶς πὸν προσφέρουμε τὴ συντροφὴ μας τῆ μ: κ ρ ή, ἀλλὰ καὶ μὲ ψυχὴ ἐλόκαλη εὐκὲς γιὰ τὴν πρόδο σου, πούναι, τὸ λέω εὐλικρινά, πρόδο τῆς γλώσσας μας, τῆς ζωῆς μας.

Ἄν παλεύεις ἐσὺ μὲ μεγάλους δαχτυλοῦς, ὃ καθέννας ἀπὸ μᾶς τοὺς ὑποστηρικτὲς τῆς Ἰδέας, παλεύει μὲ μικρότερο, ἀλλὰ ποτὲς δὲ μένει ἡσυχος, ποτὲ ἀτάραχος. Κ' εἶμαι τόσο περήφανος γιὰ τὸ πάλαιμα αὐτὸ, γιὰτὶ κρατῶ τὸν ἀγῶνα μέχρι κεῖ πὸν δὲν παίρνει,

προσποθώντας νὰ φανερώσω, μὲ τὴ δύναμή μου πάντα, τὴν ἀλήθεια, μ' ἄλλους λόγους νὰ καθάρισω μερικὲς ψυχὲς πὸν μπορεῖ νὰπολεπριστοῦν.

Εἶμαι εὐχαριστημένος πὸν λούστηκα στὸ φῶς τῆς ἀλήθειας καὶ σ' εὐγνωμονῶ ἀκόμα πὸν πολὺ γιὰτὶ ἐσὺ εἶσαι ἡ αἰτία, ἐσὺ σὰν ἄλλος Χριστὸς ἀνοιξες τὰ μάτια μου, τὰ τυφλωμένα ἀπὸ τὸ δασκαλισμὸ καὶ μ' ἔκαμες νὰ βλέπω λεύτερα καὶ νὰ ρυθμίζω τὴν ψυχὴ μου μὲ κάθε τραγοῦδι πὸν πρὶν μ' ἄφινε ἀσυγκίνητο.

Σ' εὐχαριστῶ δλόθερμα
ΝΙΚΟΣ ΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΣ

ΟΙ ΣΥΚΟΦΑΝΤΕΣ

Φίλε «Νουμά»,

Πολὺ ὀρθὰ ἔγραφε στὸ περασμένο φύλλο σου πὸς, ὅπως οἱ συκοφάντες στὴν ἀρχαιότητα, ἔτσι καὶ σήμερα ξεφυτρώσανε κ' ὀργιάζουν κείνοι πὸν δημιουργοῦνε φανταστικὸς ὕδριστὲς τοῦ Βασιλιά. Νά, καὶ θῆμα τῆς σήμερα καινούριου ὃ ἀγαθώτατος καθηγητῆς Σωτηριάδης, ἀνθρωπος πὸν, ἀπὸ φυσικὸ του συντηρητικὸς, εἶταν ἀδύνατο καὶ νὰ τὸ φανταστῆ ἀκόμα κανεὶς πὸς θὰ μποροῦσε νὰ μιλήσῃ ἄπρεπα γιὰ τὸ Βασιλιά του ἀπὸ τὴν Πανεπιστημιακὴ του ἔδρα. Ὁ κ. Σωτηριάδης εἶναι ἀνώτερος ἀπὸ τέτιες γελῆσιες συκοφαντίες καὶ πολὺ δίκαια, οἱ φοιτητὲς τὸν ἐχειροκρετήσανε ἔταν μπῆκε προχτὲς στὴν αἴθουσα γιὰ τὸ μάθημα τῆς Ἱστορίας.

Μὰ οἱ συκοφάντες του; ...

Δικός σου
Α Κ Ρ Ι Τ Α Σ

ΜΑΓΕΜΑ

Στὴ γλυκιὰ τὴν ποιήτρια, τὴ Μυρτιώτισσα

Ὡς ποτὲ σκλάβος τῆς ζωῆς; Δὲ φτάνει
τόσον κειρὸ τὸ δάκρυ κι' ἡ φοβέρα;
Ὅρκο βαρὺ τὸ βράδυ αὐτὸ ἔχει κάνει
πὸς δὲ θὰ δῆ τὸν ἥλιο πιά ἄλλη μέρα,

θὰ πέση μὲς' στὸ κύμα νὰ πεθάνη.
Μὰ ἔξαφνα ἡ Δύση πὸν ἔλαμψε ἐκεῖ πέρα
καὶ τὸ λαμπρὸ τ' ἀχτινωτὸ στεφάνι
πὸν στόλισε τὸν ἀναμμένο αἰθέρα,

τὰ κύματα πὸν πέθαιναν, ἀγάλη
στενάζοντας... Τὰ χουσωμένα πλάτια
τ' ἀγέρι τ' ἀπαλὸ χαϊδεύοντάς τον.

Τί μέρα μαγικὰ μνηοῦσαν πάλι!
Κι' ὃ γῆλιος πὸν τοῦ μάγεψε τὰ μάτια
Καὶ ἔχασε τὸν ὄρκο βλέποντάς τον.

Καβάλλα

ΜΑΡΙΑ ΖΑΜΠΑ